

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ
NUTARIMAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ĮSTATYMO NR. I-446 23 STRAIPSNIO 2
DALIES PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
NR. XIIIIP-5119

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. spalio 14 d. sprendimo Nr. SV-S-1682 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.6 papunktį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos žemės įstatymo Nr. I-446 23 straipsnio 2 dalies pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-5119 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šios priežasties:

Vadovaujantis imperatyviais teisėkūros tikslingumo ir efektyvumo principais (Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 ir 5 punktai), Įstatymo projektu siūlomas teisinis reglamentavimas yra netikslingas ir perteklinis.

Įstatymo projekto 1 straipsniu Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 6 punkte siūloma nustatyti, kad administraciniu aktu Vyriausybės nustatyta tvarka pagal patvirtintų teritorijų planavimo dokumentų ar žemės valdos projektų sprendinius servitutai nustatomi privačios žemės sklypui, į kurį atkurtos nuosavybės teisės, užstatytam kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui priklausančiais statiniais, bei pasibaigus tokio žemės sklypo nuomos sutarčiai suteikiant teisę ant žemės sklypo esančių statinių savininkui tinkamai eksploatuoti ir prižiūrėti jam priklausančius statinius.

Tokiu reglamentavimu Nacionalinė žemės tarnyba prie Žemės ūkio ministerijos būtų įpareigota spręsti privačių asmenų naudojimosi žemės sklypu teisinius santykius, kai teisės aktai tai daryti leidžia abipusiu susitarimu (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.124 straipsnio 1 dalis, 4.125 straipsnis), o nesusitarus – kreiptis į teismą (Civilinio kodekso 4.124 straipsnio 1 dalis, 4.126 straipsnis).

Servituto nustatymas administraciniu aktu turėtų būti taikomas privatiems žemės sklypams tik išskirtiniais atvejais, kai reikia tenkinti visuomenės interesus (kai būtina prieiti prie kapinių, rekreacinių ir kitų gyventojų bendram naudojimui skirtų teritorijų bei gamtos ir

kultūros paveldo teritorinių kompleksų ir objektų (Žemės įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 3 punktas), kai būtina tiesti centralizuotus (bendrojo naudojimo) inžinerinės infrastruktūros tinklus (požemines ir antžemines komunikacijas), kelius bei takus, jais naudotis ir juos aptarnauti (Žemės įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 4 punktas), kadangi servitutą nustatant administraciniu aktu valstybinės, savivaldybių ir privačios žemės sklypams nereikalingas tarnaujančiojo daikto savininko sutikimas.

Ministras Pirmininkas

Žemės ūkio ministras